

**NOTULEN VAN DE BIJZONDERE OPENBARE VERGADERING VAN DE
RAAD DER GEMEENTE WEERT, GEHOUDEN OP 10 JANUARI 2011 TER
GELEGENHEID VAN HET AFSCHIED VAN DE HEER MR. J.M.L.NIEDERER
ALS BURGEMEESTER VAN DE GEMEENTE WEERT.**

---

1. Opening.....	1
2. Toespraken.....	2
De heer Adriaens, waarnemend raadsvoorzitter.....	2
De heer Thomas van Gemert, gast van de burgemeester.....	5
De heer Kirkels, loco-burgemeester.....	7
De heer H. van Beers, burgemeester van Roermond namens de Kring van Midden- Limburgse burgemeesters.....	8
De heer H. Beuvens, raadslid.....	10
Burgemeester Niederer.....	12
3. Sluiting.....	14

➤ **VOORZITTER:** de heer F.L.J.A. Adriaens, eerste waarnemend raadsvoorzitter.
GRIFFIER: mevrouw mr. M.H.R.M. Wolfs-Corten.

AANWEZIG de heren F.L.J.A. Adriaens en S. Altun, mevrouw I.F.A.J. Beenders-van Dooren, de heren H.J.H. Beuvens, L.J. Boonen, V.A. van Brussel, G.J. van Buuren en A.F. van Eersel, mevrouw M.A. Engelen, de heren G.J.W. Gabriëls, L.F.A. Heuvelmans en A.G. Jacobs, de dames C.J.C. Jacobs-Verstappen en F. Kadra, de heren L.C.G. Kusters, H.P.M. Lempens, P.P.E. Lempens, H.J.W.M. van de Loo en T.W.G. Meulen, de dames M.J.L.M. Nouwen-Jacobs en J.M.C.I. Op den Kamp-Smans, de heren H.H.M. Peters, P.J.H. Sijben en H. Stals, de dames M.M.F.C. Stokbroeks en S.ML. Struving, de heer J.A.F. Tak en mevrouw M. Zaâboul.

Tevens aanwezig de heren M. Cardinaal, H.W.J. Coolen, H.A. Litjens en A.W.P. Kirkels, wethouders.

AFWEZIG met kennisgeving de heer A.J. Egging.

---

1. Opening.

De voorzitter opent te 19.00 uur vergadering en verzoekt een moment van stilte om eenieder in de gelegenheid te stellen tot een gebed of overweging.

Hij heet de raad, de genodigden en belangstellenden van harte welkom. Een speciaal woord van welkom richt hij tot mevrouw Niederer, die plaats heeft genomen aan de zijde van haar man, waar ze altijd achter staat.

Hij deelt mede dat bericht van verhindering is ontvangen van de heer Egging.

Tenslotte meldt hij dat hij, anders dan in het reglement van orde is bepaald, namelijk ‘*dat het geven van tekenen van goed- of afkeuring, of op andere wijze verstoren van de orde, is verboden*’, als plaatsvervangend raadsvoorzitter in deze vergadering tekenen van goedkeuring zal toelaten!

2. Toespraken.

De voorzitter: Hoogedelachtbare heer Niederer. Waarom *hoogedelachtbare* en niet gewoon edelachtbare heer? Welnu, ‘hoogedelachtbare’ is de titel van een burgemeester van een grote stad en ik ben nogal wat chauvinistisch van aard, van daar!

De titel van mijn toespraakje is ‘Wat viel op?’ en daar begin ik ook mee.

Wat viel al meteen op bij uw binnenkomst als burgemeester van Weert? Ik zeg altijd: “Je krijgt in het leven nooit een 2de kans voor een 1^e indruk!” Wel, waarnemend burgemeester Chris Rutten had ons gezegd: jullie krijgen een goede burgemeester, hij was wethouder bij mij. Verder zei hij dat u wat leek op een van de zonen van advocaat Moskovicz, die met die krulletjes. En warempel, toen u binnentrad dacht ik meteen: ja hij is net die advocaat! Maar het typische is dat u nu pas gaat pleiten. Helaas, helaas!

Vanaf het eerste contact klikte het tussen u en de gemeenteraad. Daarmee werd de basis gelegd voor een vruchtbare samenwerking. Heel anders dan in een andere plaats, tussen Roermond en Sittard – ik heb beloofd dat ik de naam van die plaats *echt* niet zou noemen –, waar het niet zo goed ging in de raad; altijd herrie, etc. Het was zelfs zo erg – beweren boze tongen –, dat toen een raadslid voor het verwijderen van zijn blindedarm in het ziekenhuis lag, de raad hem een kaart schreef waarop de wens stond: “Wij wensen je van harte beterschap... met 11 stemmen voor en 6 tegen!

Wat viel nog meer op?

Het proces in raad en commissies verliep vrij moeizaam. We konden maar moeilijk omgaan met het nieuwe stelsel dat dualisme heet. U probeerde de raadsleden bij betogen – net als in de Tweede Kamer – achter het spreekgestoelte te krijgen. Ik was de eerste die daar gevolg aan gaf. Weet u nog? Toen bijna niemand mij volgde, ben ik er ook maar mee gestopt. Nu ben ik waarschijnlijk de laatste!

Wat viel nog meer op?

U deed, net als prins Claus zaliger destijds met zijn das deed, uw ambtsketen af met de woorden: “Ik schaf bij dezen het dragen van de ambtsketen af tijdens raadsvergaderingen, omdat ik de raad voorzit als raadsvoorzitter en niet als burgemeester”, en terecht! Ik zei toen al tegen mijn buurman-raadslid: “Nou, die laat zich niet aan de ketting leggen!” En we knikten allemaal heel begripvol!

Soms terechtwijzend, maar vaker corrigerend sprak u de raad toe om, daar waar nodig, de besluitvorming in goede banen te leiden. Wij, als raadsleden, accepteerden dat met een zeker genoegen, want u deed dat met veel humor. Met woordspelingen en kwinkslagen op niveau wist u de vergaderingen wat lossier te krijgen, als

het allemaal té serieus dreigde te worden, of als er wat wrijving tussen sprekers dreigde te ontstaan. ‘De kou uit de lucht halen’ noemt men dat. Daar hou ik van, prachtig!

De eerste limerick die ik naar aanleiding van uw ‘ambtsketenhandeling’ in 2005 maakte, leidde ik als volgt in.

“De jonge ambitieuze nieuwe burgervader van Weert,
de heer Niederer – hoe lang zal Weert hem houden –
zat de raad voor de eerste keer voor zónder burgemeestersketting om!”

Er volgden nog een stuk of tien limericks waarvan u de inspiratiebron was. Bedankt daarvoor!

Wat viel nog meer op?

Als raadsvoorzitter ging u als een trein, al is ‘gaan als een trein’ in de afgelopen winterse tijd geen compliment, maar ik bedoel de vergelijking hier positief, zoals hij ook bedoeld is. Soms werd u ongeduldig in de raadsvergaderingen en dan werd u als voorzitter strenger, strakker. Dan ging het allemaal wat te langzaam. En u had vaak gelijk. Maar ik zeg altijd, neemt u dat maar mee naar Roosendaal: “Je kunt vaak beter een nachtje slapen over wat je gaat doen, dan nachten wakker liggen over wat je gedaan hebt!”

Soms dacht u na een betoog van een raadslid: “Tjonge, jonge, als je niet weet waar de klepel hangt, dan moet je ook de klok niet proberen te luiden”. Of: “... en dat loopt onaangelynd rond!” Dat kon men aan uw gezichtsuitdrukking zien, maar u huldigde het standpunt “zwijgend denken, doet niemand pijn!” en u liet het raadslid in haar of zijn waarde. En weet u wat het is? Als men dwars ligt, moet men maar denken: “Het zijn vaak de dwarsliggers die zorgen dat het spoor recht blijft lopen.”

U hebt het voorzitterschap van de opiniërende raadsvergaderingen bij de waarnemend raadsvoorzitter ondergebracht. Nou, bedankt! Nee, u hebt het druk genoeg, u bent een harde werker. Ik denk wel eens – en dan kijk ik ook naar mevrouw Niederer – dat het me niet zou verbazen als uw overhemden met opgerolde mouwen in de kast liggen!

U houdt de procedures nauwlettend in de gaten. U behandelt de verschillende partijen en raadsleden eerlijk en onpartijdig. U staat echt boven de partijen bij het invullen van het voorzitterschap.

Mijnheer Niederer, beste Jacques. Wat viel op als portefeuillehouder?

Je hebt je niet alleen beziggehouden met de lopende zaken om het bestuurlijk proces in wat rustiger vaarwater te brengen, maar ook kondigde je vanaf het begin aan een paar taaie dossiers samen met de wethouders te zullen oppakken. Je bemoeide je nadrukkelijk met de openbare orde en veiligheid. Dat heb je behoorlijk op de kaart gezet. Het politieambt is je immers niet onbekend. Van deze kennis en bekwaamheid maakte je als politicus gebruik. Ik heb hier vaker op de Bühne gestaan, beste Jacques, zoals je weet, en in een cabaret op deze planken heb ik eens in mijn tekst verwerkt: “Wat is een politicus?” En ik zei er meteen achteraan: “Dat is een zoen van een politieagent!” Maar dit terzijde.

Er werd een veiligheidscoördinator benoemd en er is veiligheidsbeleid over de volle breedte van het onderwerp ontwikkeld. Je hebt je sterk gemaakt voor de uitvoering daarvan, dus niet alleen beleid ontwikkelen, maar vooral ook doen! Handhaven en optreden! Ik denk aan de problemen op de Oelemarkt, toen een paar militairen van de KMS hun slagen wat te uitbundig vierden en het hier en daar wat uit de hand liep. Jij ging er zelf op af! Jij hield ook persoonlijk controles ter plekke, in de nachtelijke uren voor wat betreft dat uitgaansgebied. Mocht dit ook eens in Roosendaal gebeuren dan wil ik je bij deze een goede raad geven. Eerst even rustig tot 10 tellen, Jacques, voordat je erop af vliegt. Daar zit namelijk de opleiding voor commando's!

Wat viel verder op?

Je hebt een brandweerkazerne gerealiseerd, tenminste: hij is bijna klaar. Het heeft dan ook al lang genoeg geduurd. Dan weer op de prioriteitenlijst, dan weer verschoven, dan dit, dan dat. De brandweermannen kregen er bijna een burn-out van. In ieder geval: zij zijn nu gelukkig bijna uit de brand.

Jij hebt je ervoor ingezet dat de gemeente Weert zich meer naar buiten toe profileert. Er is meer openheid en meer naar-buitengerichtheid. Je hebt je ingezet op het aanhaken bij Brainport en de Hoge Dunk naar een hoger niveau gebracht en ga zo maar door. De handelsmissies naar China, niet te vergeten! En dan heb ik het nog niet eens over de IJzeren Rijn gehad. Persoonlijk trok je met een delegatie naar Den Haag om te *pleiten* -- ja daar heb je het weer: te *pleiten* – voor een goede afloop. Chapeau Jacques! Je houdt niet van fratsen, maar gaat recht op je doel af.

Al met al maakte je veel meer uren dan je van tevoren had ingecalculeerd. Maar deze job als burgemeester van Weert oefende je met kennelijk genoeg uit. Zoals gezegd, wist je in de omgang met de raad de juiste toon te vinden. Men waardeerde jouw stijl van opereren: direct, gericht op resultaat en daarbij toch de menselijke verhoudingen in acht nemend. Door jouw manier van optreden legde je gewicht in de schaal. Je streek burgemeester Evers van Nederweert wel eens tegen de haren in – al is dat moeilijk – door herhaaldelijk de wens uit te spreken dat Weert zich aan wilde sluiten bij Nederweert. Ik heb eens geschreven dat die nieuwe gemeente dan zeker *Niederer-weert* zou gaan heten.

Je hebt ook wel eens kritiek gehad. Dat hebben we allemaal. Laatst deed bijvoorbeeld een mevrouw erg lelijk tegen mij, omdat er slecht gestrooid zou zijn. Heathrow lag eruit, Parijs lag eruit, het vliegveld van Berlijn, Frankfurt, Schiphol, treinen liepen niet meer, de Sprinters stonden allemaal kapot in de remise. Maar bij haar had men het woonerf overgeslagen. Zij trok daar zo'n lelijk en afkeurend gezicht bij, dat ik bij mezelf dacht: "Jammer dat ze alleen bij autoradio's zo'n afneembaar frontje hebben!"

Ach kritiek. Jacques, je moet dan maar denken: "Men gooit alleen stokken in bomen die vruchten dragen!"

Mevrouw Niederer. Ik dank u van harte, ook namens de raad, dat u uw man zo vaak aan ons afstond. Hij liep u dan wel niet voor de voeten, ik weet het wel, maar toch... Als raadslid – en ik neem aan ook als burgemeester – word je rond de kerst

wat minder gestrest. Ik zeg niet dat u het móét doen maar ik geef u een tip door middel van de volgende ontboezeming: dit jaar zetten wij bij ons thuis de kerstboom al in september. Lekker rustig

Namens de gemeenteraad kan ik u beiden alleen maar toewensen dat het u en uw gezin, in goede gezondheid, in een leven vol liefde en geluk, heel goed mag gaan.

Hoogedelachtbare heer Niederer, beste Jacques. Zo ben ik met mijn speech begonnen en zo wil ik ook eindigen. Hartelijk dank, zeker ook namens de Weerter bevolking, voor de inzet en de inspanningen die je je voor de gemeente Weert hebt getroost in de afgelopen periode.

En persoonlijk... ik zal je missen!

(Applaus)

De heer Van Gemert: Geachte voorzitter, burgemeester, gemeenteraadsleden en overige belangstellenden. Het kan zo zijn dat u misschien denkt: "Wie is dat daar nou?" Als dat het geval is, heb ik mijn werk het afgelopen halfjaar niet goed gedaan, of anders kan ik misschien de lokale media de schuld geven. In ieder geval, voor de mensen die mij toch nog niet kennen: mijn naam is Thomas van Gemert. Ik ben zeventien jaar oud en het afgelopen halfjaar heb ik met burgemeester Niederer meegelopen als *gast van de burgemeester*. Bij een aantal zaken uit des burgemeesters drukke agenda heb ik aan mogen schuiven. Zo ben ik bij verschillende overleggen geweest, ben ik samen met hem naar een aantal openingen geweest en heb ik verschillende werkbezoeken met de burgemeester afgelegd.

Zo, hopelijk weet u nu een klein beetje wat ik de afgelopen maanden zoal gedaan heb. Deze maand is de laatste maand dat ik officieel mezelf gast van de burgemeester mag noemen. Na deze maand is namelijk mijn halfjaar voorbij.

Ik heb de afgelopen tijd goed zitten nadenken over wat ik nu zou kunnen zeggen op het afscheid van de burgemeester. Over het algemeen gezien zou ik twee kanten op kunnen gaan. Ik zou een heel positief verhaaltje kunnen houden over de burgemeester, zo'n typisch verhaaltje dat je altijd houdt op het afscheid van iemand, of ik zou daarentegen een heel realistisch beeld kunnen geven van hoe ik de burgemeester de afgelopen maanden heb leren kennen. Ik heb voor het tweede gekozen. Echter, toen ik besloot om voor het tweede te kiezen, kwam ik er al snel achter dat er eigenlijk voor mijn gevoel weinig verschil zat tussen die twee mogelijkheden. Ik weet wel dat er mensen zullen zijn in de gemeente die denken: "Eindelijk, het werd ook eens tijd dat die man wegging!". Dat mogen die mensen van mij ook gerust denken. Ik deel die mening echter niet. De burgemeester is op mij de afgelopen maanden overgekomen als een zeer vriendelijke, betrokken, hardwerkende man, die het hart zeker op de juiste plaats heeft zitten. Dit wilde ik toch even gezegd hebben.

De afgelopen maanden ben ik met de burgemeester op bezoek geweest bij zeer veel verschillende soorten activiteiten. Ik heb met hem tentoonstellingen geopend, ben met hem op bezoek geweest bij een aantal moskeeën hier in de stad, heb overleggen bijgewoond en ben zelfs met hem naar de gevangenis geweest in Sittard, en we zijn er ook nog eens allebei weer uit mogen komen. Dat zegt volgens mij al genoeg.

Ik heb heel veel geleerd van de afgelopen maanden. Bij mijn installatie heb ik aangegeven dat ik zeer weinig wist van de gemeentelijke politiek. Over het algemeen volg ik de landelijke en internationale politiek redelijk goed, maar van de lokale politiek wist ik nog heel weinig. Daar is nu zeker verandering in gekomen. Door de verschillende overleggen en vergaderingen waar ik bij heb gezeten, is mij meer duidelijk geworden hoe de gemeentelijke politiek in elkaar zit. Het project 'Gast van de burgemeester' heeft mij duidelijk een beeld gegeven van de politiek op het niveau dat eigenlijk het dichtst bij de burger staat. Het is mij opgevallen dat de gemeentelijke politiek echt over concrete zaken gaat, over zaken waar de burger ook direct mee te maken heeft. En ik kan zeggen dat ik echt aangenaam verrast was over de betrokkenheid van de burgemeester bij dit project. De burgemeester vond het volgens mij maar al te leuk om mij af en toe mee op sleeptouw te nemen. Het werd mij duidelijk dat de burgemeester echt gelooft in het nut van dit project, vandaar dat ik heel blij ben dat de burgemeester al tijdens zijn sollicitatie in Roosendaal te kennen heeft gegeven dit project 'Gast van de burgemeester' ook daar te willen invoeren.

Want ja, burgemeester, u gaat ons verlaten. Zoals ik u al een keer heb gezegd: ik had het wel verwacht, maar ik had het niet zo snel verwacht, al begrijp ik goed dat u deze stap hebt gezet. Zo'n kans doet zich niet snel voor, en daarom vind ik het ook niet meer dan logisch dat u een gooi hebt gedaan naar het burgemeesterschap in Roosendaal. Ik denk zeker dat u zich snel thuis zult voelen in Roosendaal, zoals u ook aangaf dit in Weert direct te hebben gehad. En het voordeel voor u: ze spreken daar in ieder geval geen Limburgs. Dus u kunt misschien eindelijk de carnavalsliedjes daar uit volle borst meezingen, al vraag ik me af of u dat daar zult gaan doen. Ik heb u namelijk de afgelopen maanden een beetje leren kennen als een burgemeester die eerder een rood wijntje zal bestellen dan een biertje van de tap, en laten we eerlijk zijn: rode wijn en carnaval, dat vloekt toch een beetje.

Tenslotte nog iets persoonlijks voor de burgemeester. Ik wens u en uw gezin het allerbeste toe gedurende uw komende ambtsperiode in Roosendaal. Ik denk dat ik namens velen spreek als ik de hoop uitspreek u hier in het Weertse nog eens te zien, op welk moment dan ook, wellicht wanneer Hare Majesteit haar vlaaien hier komt ophalen. Ik hoop dat u hebt geleerd van de dingen die de afgelopen jaren wat minder zijn gegaan in Weert en dat u de goede dingen meeneemt naar Roosendaal. In ieder geval zal ik zelf bijdragen aan het exporteren van het succesvolle project waaraan ik de afgelopen maanden heb deelgenomen. Volgende week zal ik rond deze tijd, bij uw installatie in Roosendaal, wederom een gemeenteraad toespreken, en dan zal ik even uiteenzetten waarom men daar in West-Brabant ook maar eens kennis moet maken met dit succesvolle project.

Alle goeds en hopelijk tot ziens! En zoals u de komende jaren nog vaak zult horen daar in Brabant: houdoe, Jacques! (Applaus)

De voorzitter: Dank voor je schitterende toespraak, Thomas. In Roosendaal zal het ongetwijfeld ook weer lukken. Je bent een voorbeeld waarop Weert trots kan zijn.

Wethouder Kirkels: Geachte raadsvoorzitter, dames en heren hier in vergadering bijeen, maar bovenal meneer en mevrouw Niederer. U hebt al het een en ander gehoord aan scherts en luim, en een jonge kijk op de zaak. Wat de anderen niet wilden doen, is aan mij: de geijkte afscheidsrede, heel degelijk vanuit ons college van burgemeester en wethouders.

Vanaf maart 2005 vervult Jacques Niederer het burgemeesterschap in deze gemeente Weert. Een jongensdroom? Nou, dat is ons eigenlijk nooit zo gebleken. En toch: hoe velen is het gegeven burgemeester te worden in hun geboorteplaats? En toeval bestaat toch niet? Bij aankomst was hij dus eigenlijk al een Wieërter jong. De inburgering verliep dan ook vlotjes. Zelf zegt hij daarover: het voelt als thuis komen. Dat gold ook voor het gezin Niederer, wiens inburgering eveneens vlotjes verliep, terwijl voor hen Weert toch een volstrekt nieuwe kennismaking was. Een compliment voor het gezin Niederer, vader en moeder met vier kinderen; kom daar tegenwoordig maar eens om! De leden van het gezin Niederer begonnen spontaan en actief in de Weerter samenleving mee te doen. Ook een compliment voor die Weerter samenleving trouwens, die al wie mee wil doen ook echt opneemt. En in Weert is het immers goed wonen met al dat fraais wat ons omringt en de compleetheid van onze stad, alles wat Weert tot beste woonstad van Limburg maakt. Tot zover deze Postbus 51-spot!

Dat hij als Wieërter jong de streektaal niet machtig was, deerde eigenlijk niemand. Dat is men in Weert ook niet gewoon van een burgemeester. Toch vernemen we de laatste tijd wat van die oprispingen in onvervalst Weerts. Ik zal ze niet herhalen, weest u niet bang, maar onder intimi leeft nu de vrees dat hij a.s. zaterdag, wanneer hij voor het laatst als Opper-Opper Rogstaecker de stadsprins zal inhuldigen, dat alsnog gaat etaleren. Wij houden de adem in.

Dames en heren. Velen zien in Jacques Niederer de echte bestuurder. Wie de profielschets van die dagen bekijkt, en misschien nog meer, en vooral ook goed luistert naar wat toen het politieke en bestuurlijke circuit was, kon optekenen welke burgemeester in die dagen gevraagd werd. Naast het verbinden en het leiden van een team was dat ook de bestuurder die elders voor Weert de deuren zou moeten openen, een soort minister van Buitenlandse Zaken dus. En dat heeft hij ook ten volle waargemaakt. Weert slaat de vleugels uit, van de Hoge Dunk voor het Land van Weert en Cranendonck naar de regio zuidoost-Brabant via Eindhoven, toch ook meer langs gaan bij die provincie in Maastricht voor de Weerter belangen, de driehoek Weert-Bree-Maaseik via Midden-Limburg en verder naar Den Haag, en toch ook weer terug naar Brussel. Er komen tegenwoordig ook echte ambassadeurs langs in Weert! Die externe oriëntatie kende bijna geen horizonbeperking: van de kansen rondom de Olympische Spelen in Londen tot ontluikende Chinese betrekkingen met Hangzhou. Jacques, vergeet je Chinese collega straks geen verhuisbericht te sturen, want ook in West-Brabant hebben ze warme betrekkingen met een deel van dat China!

Maar er is meer, zo weten wij. Op zijn manier onderhield burgemeester Niederer in de volle breedte van de Weerter samenleving de menselijke contacten, niet al te opvallend, want dat behoort binnen de beslotenheid van deze menselijke maat, zo

is zijn opvatting, en dat houden we hier ook zo. Al meer duidelijk aan de oppervlakte zichtbaar was zijn bewogenheid en betrokkenheid bij menselijk verlies in de persoonlijke omgeving, bij het overlijden van medewerkers, en ook in de kring van onze gemeenteraad werd men de laatste zes jaar met pijnlijke verliezen geconfronteerd. Ook was er aandacht voor hen die door de uitvoering van hun werkzaamheden extra belast, of nadelig getroffen worden. Zelfs in onze eigen omgeving werd het soms wat te warm rond het huis. Maar van dat laatste “*krijg je een rechte rug*”, aldus Jacques Niederer.

De rug rechten heeft een bestuurder vaker van doen en dan blijkt een jurist in het college van burgemeester en wethouders van meerwaarde. De zorg voor een goed juridisch fundament voor de besluiten van de gemeente was alomtegenwoordig. Maar er is meer te zeggen over de teamleider Jacques Niederer; we gaan een betje uit de school klappen. Enkele vaak te horen opmerkingen uit zijn mond waren: “*We willen wel iets te besluiten hebben*” en “*Kom met een opvatting!*” en de mooiste misschien wel: “*Ik zie het zaterdag al in Tieske staan!*” Kortom, het levert een elastisch college op, bij tijden hilarisch, want er moet toch ook gelachen worden, maar altijd snel gevolgd door een houding van concentratie, alertheid en toewijding.

Wat lust Jacques Niederer nog meer? Niets, of juist wel. Een kleine opsomming. Geen bestuurlijke spaghetti, wel een glas rode wijn. Niet te veel brieven schrijven, wat meer met elkaar praten. Niet alleen naar binnen zien, vooral ook de blik naar buiten wenden. Dus, logischerwijze, naast Limburg ook naar Brabant blijven kijken. Waarmee de cirkel weer rond is, dames en heren.

Met woorden van waardering hebben we dank willen zeggen voor de vele impulsen die onze gemeente Weert tijdens het burgemeesterschap van Jacques Niederer heeft mogen ontvangen. Velen zullen na afloop van deze raadsvergadering dit in een persoonlijk woord willen onderstrepen. Rest ons dan ook de a.s. burgemeester van Roosendaal veel voldoening in zijn nieuwe ambt toe te zwaaien en het gezin Niederer alle geluk en voorspoed toe te wensen. En meer op z'n Brabants: houdoe en tot weer eens!

(Applaus)

De voorzitter: Hartelijk dank, loco-burgemeester, Anton, voor je gloedvolle woorden, vanuit het hart gesproken, zoals je altijd merkt in een speech: het komt van binnenuit.

De heer Van Beers: Mijnheer de voorzitter, dames en heren. “*Afscheid nemen is niets waard. Je verlengt immers niet de aanwezigheid, enkel het vertrek.*” Aldus Elizabeth Besco, die dit aan het begin van de 19de eeuw aan de orde stelde.

Met uw goedvinden wil ik nog iets verder terug in de geschiedenis: 1789, de Brabantse Tijd met de Spanjaarden stevig aan het roer, zo vlak voor de Franse Revolutie. Het Hof van Roermond, dat in die tijd gelijk stond aan het Roermonds stadsbestuur, heeft het op dat moment gerechtelijk voor het zeggen over Weert en de Weertenaren. Vooral de Weertenaren hebben het daar knap lastig mee. Hardop eist men dan ook aansluiting bij Brabant. What's new? Frustraties alom. Onder di-

recte aanvoering van de stadsschutterij St. Catharina, naar horen zeggen toen al haantje de voorste, vertrekt 's nachts een groepje Weertenaren met hun apostel-paarden richting de enige echte stad van Midden-Limburg, Roermond dus! Een supergeheime missie om 'deej van Roejemund' eens de les te lezen. En aangekomen in die schitterende stad ontvoert het stel onder zeer hevig verzet een drietal hoge heren, magistraten van Roermond. In volle triomf gaat men met deze machtige buit richting Weert. Laten we naar Brussel gaan, daar zetelt het centraal gezeg! Toen al... Daar kan een veroordeling worden afgedwongen, zodat Weert voor eeuwig het juk van Roermond van zich kan afschudden! Zo gezegd, zo gedaan. Maar zoals zo vaak in de geschiedenis: het loopt gans anders. Alle Roermondse magistraten worden ogenblikkelijk in vrijheid gesteld en die van Weert worden onvoorwaardelijk zwaar gestraft. Zij moeten acuut al hun zilveren gespen van hun kledij halen en inleveren en Roermond krijgt de bevoegdheid om deze zilveren gespen om te smelten. Roermond kennende, doen ze dat acuut. Wij kunnen Weert dan ook hartelijk dank zeggen voor de stevige bijdrage die het heeft geleverd aan de verdere groei en bloei van deze toch al machtige bisschopsstad Dank!

Dames en heren. U begrijpt de geweldige teleurstelling en frustratie hier in het Weertse. Ongekend groot! Nog steeds, zelfs op de dag van heden, wordt men niet graag herinnerd aan deze inktzwarte bladzijde van de geschiedenis. 'Ge kunt nog beter in Weert in het ziekenhoes liggen dan in Roermond wonen', is vanaf dat moment de meest gevleugelde uitdrukking. Het *ziekenhoes*! En dat nog in Weert! Roermond daarentegen roept dat zelfde jaar, 1789, uit tot jubeljaar en sindsdien prijken diverse uitdagende reclameborden aan de toch al fraaie monumentale gevels, met het opschrift 'Anno 1789', al moet ik daar eerlijkheidshalve aan toevoegen dat ik niet zeker weet of dit slaat op het nieuwe biermerk van Bavaria, of dat het daadwerkelijk verwijst naar Roermonds eerste Gouden Eeuw!

Hoe dan ook, de beschaving schrijdt voort en er verandert veel. Weert en Roermond worden beide stevige steigers in de vaart der volkeren, Weert als beste woonstad, Roermond als beste binnenstad, beste gemeente van Limburg, beste winkelstad, enz., enz., enz.

En dan nu, dames en heren, Jacques Niederer. Je kunt van hem zeggen wat je wilt, maar gegeven zijn talloze bezoeken – en we hebben ze bijgehouden! – aan onze stad, durf ik hier de stelling te verdedigen dat hij net als ik van deze stad houdt. Was het bezoek aan Roermond ter lering, een soort variant op Tsaar Peter de Grote en zijn talloze bezoeken aan Zaandam, dan moet ik u zeggen: het heeft zeker geholpen. Weert wordt immers sindsdien met de dag fraaier. Of was het, Jacques, enkel ter vermaak? Zelfs dat begrijp ik. Niet voor niets was je vaak bij ons te gast, soms alleen, soms met vrienden, familie, kennissen, maar altijd in het gezelschap van de geneugten der aarde. Indachtig: 'zo, weer ene rode weggewerkt uit deze wereld' nipte je dan vreedzaam aan je glaasje rode wijn. Was het stof afdrinken of energie opdoen, voor of vanwege Weert?

Jacques, Josita. De verhouding Weert-Roermond is door jullie sterk positief beïnvloed, met als resultaat winst, winst voor heel Midden-Limburg. En zo heeft ook

heel Noord-Limburg volop van jouw kennis en kunde geprofiteerd. Vooral op het gebied van veiligheid stond je tussen 14 maart 2005 en vandaag, 10 januari 2011, als een duidelijk herkenbaar bestuurder op het podium. Politie, Openbaar Ministerie, Veiligheidshuis, uiteraard de burgerij, de brandweer, zij allen zijn jou daar buitengewoon erkentelijk voor en zullen je dan ook niet snel vergeten.

Als voorzitter van de oudste burgemeesterskring van ons land zul je eveneens nauwelijks te vergeten zijn. Je was niet dominant, maar rustig en dienstverlenend. Iedereen liet je aan zijn of haar trekken komen.

Jacques, Josita, of Josita, Jacques. Namens deze kring feliciteer ik jullie, jullie drie dochters en je zoon van ganser harte met jullie benoeming in Roosendaal. Wees ervan overtuigd dat wij jullie zeer regelmatig zullen missen, zeker wanneer jullie straks definitief richting Tullepetatonestad verkassen. We hebben echter één troost: burgemeesters komen en gaan, hun stad daarentegen blijft bestaan. Woorden van Jacques Niederer, voormalig burgemeester van Weert. Van die stad, en vooral van die inwoners, zijn wij, mede dankzij jullie, steeds meer gaan houden. Daarom dank voor jullie aanwezigheid. En omdat afscheid een eerste stap is tot weerzien, het ga jullie goed, het ga jullie voor de wind en tot ziens, waar dan ook. En om er een klein beetje in te komen, vul ik de woorden van Thomas aan – het bloed kruipt tenslotte waar het niet gaan kan –: houdoe hoor, en dagge bedankt zijt, da witte! (Applaus)

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Beers, burgemeester van Roermond. Ik was het niet van plan, maar ik kan het toch niet laten om er heel eventjes op in te gaan. Ik heb eens met een Roermondenaar gesproken, die me zei: wij hebben een Munsterkerk, die hebt gij niet, we hebben een Maas, die hebt gij niet, we hebben een gerechtsgebouw, die hebt gij niet, we hebben een bisschop, die hebt gij niet, en zo was hij maar bezig, tot hij met zijn hoofd een beetje schuin naar achter zei: nou jij! En ik zei: ja, dat hebben jullie allemaal, ik weet het, maar één ding hebben jullie niet, en dat veegt alles van tafel. En wat is dat dan!? Ik zei: jullie hebben geen Wieërter! Een beetje beteuterd zei hij toen: ja, maar we zijn toch allemaal niet zo slecht in Roermond? Nee, dat is waar, gaf ik toe, er zijn hele goeie, ik ken ze alle acht! (Applaus)

Maar nu weer serieus, anders wordt het nog een soort bonte avond. De heer Van Beers zeg ik hartelijk dank voor deze humorvolle toespraak. Ik heb ervan genoten.

De heer Beuvers: Mijnheer de voorzitter. Normaliter spreken we altijd via de voorzitter, maar ik richt me nu rechtstreeks tot de heer Niederer.

Tot nu toe hebben we het allemaal over het verleden gehad, en dat is natuurlijk ook het makkelijkste, maar ik wil het eens over de toekomst hebben. Bij uw vertrek naar Roosendaal leek het mij, als oud-Roosendaler, nuttig om u wat informatie te geven over de stad waar u de komende jaren zult gaan wonen en werken.

De streek waarde gij naar toe gaat, is niet éélemaal nieuw voor oer want gij ed al jaren bij de krabben in het Krabbegat gewoond. Maar nu gaode gij naar Roosendaal. Gij verlaot de parel van Midden-Limburg en ruilt die in voor de parel van

West-Brabant of anders gezeed, gij gaot van de Rogstaekers naar de Tullepetaonen. Ik dènk datte gij daor gienderwijd wel zult motte uitlègge wa ne Rogstaeker is, maar ier zal ok bekaant niemand weten wa ne Tullepetaon is ee. Nou ier is de definitie:

Een Tullepetaon is geen kip en ook geen haan,
 het is geen gans en ook geen zwaan.
 Het heeft twee vleugels zij aan zij,
 met op zijn hoofd een hoed erbij.
 Hij houdt van lol en van gelal,
 De gezelligste vogel van 't carnaval.

Nouw witte gullie allemaol wa ne Tullepetaon is.

Zoals gij oort, protte ze daor ok wat anders als ier in Weert. Da witte gij, want ik eb al eens een keer in het presidium uitgelegd wat platte kienders zijn. Witte da nog? Er zijn natuurlijk diengen waor ze hier over kallen en waor ze daar ok over protte, zoals coalitie, motie, amendement, nieuwbouwplannen stadhuis: allemaol dienge die ge daor ok zult ooren. Ze emme daor ok een spoorlijn naar Belz, zoals ier, alleen rijen er daor wel treinen over.

Andere dienge van ier zulde daor niet oren: de GOML kenne ze daor niet, de TROM protte ze ok nie over, slaan ze alleen maar op, en ok de gouverneur zulde daor niet oren! Net zoals ier emme ze daor wijken en dorpen. In plats van Swartbroek en Stramproy emme ze daor bijvoorbeeld Nipse en Wouw. Wilde gij de stad leren kennen, motte maor eens wat ommekes door de wijken gaon maken.

Bijvoorbeeld vanuit het stadhuis langs de mart over de schuiven naar de Kaai. Kunde gelijk gaon kijken naar de Draai van de Kaai, een protje gaon maken mee de mènse en agge tijd et een ommeke naar het Zwaaiyat. Ge kent ok eens naar de Vermaoi gaon of naar Kasdonk, of een mooi ommeke maken langs de Burgemeester Prinsensingel. Daor em ik nog gewoond, daar staot mijn ouderlijk huis (nr 18 agge ut wilt wete).

Om oe te helpen bij oew inburgering, eb ik een liedje voor oe gezocht, het Roosendaol lieke uit 1923 van Chrisje Dekkers en ik em ok 'n woordenlijst. Die em ik, zoals ze in Roosendaol zègge, gedownload, uitgeprint en ingesealed en d'r un lesboekse van gemaakt. Kend'onder oew oofdkussen lègge. Daar staot in wat Sperrewepse zijn en aaiemaaie, Spaonse naaiers en klokkebaaie, stiekeballe en bommekette en meuleneirs en wat tollekes en pollekes zijn en nog veel meer. Ik em nog veel familie in Roosendaol en Wouw en ok in de naburige plotskes, zoals Oudenbosch en op Heerle, dus ik oor wel van oew vorderingen.

Agge dan, na oew studie op alle vragen van het lieke ja kunt zègge dan, ja...

dan zijde gij van Roosendaol, dan zijde net als ikke!

Houwdoe en veel succes gienderwijd.

(Applaus)

De voorzitter: Hartelijk dank, Herman. Dat jij uit Roosendaal kwam, wist ik niet, maar zo kun je er straks 80.000 tegenkomen! Even wennen, maar het zal ongetwijfeld lukken. Heel hartelijk dank, Herman, voor je toespraak vol humor.

Dames en heren. Last but not least is thans het woord aan onze burgemeester. Jacques, aan jou het woord.

De heer Niederer: Mijnheer de plaatsvervangend voorzitter en overige leden van de raad, heer loco-burgemeester en overige leden van het college, mevrouw de griffier, lieve Josita, Emma, Lotte, Marnix en Sophie, mijnheer de kabinetschef van de gouverneur in Limburg, de heer Stijnen, de heer staatssecretaris van Financiën, Zijne Excellentie de heer Weekers, waarnemend raadsvoorzitter/loco-burgemeester en griffier van Roosendaal, beste collega-bestuurders, vrienden, dames en heren. Dank u wel voor al uw vriendelijke woorden. Afscheid nemen valt altijd zwaar, ook al ben je zelf volledig verantwoordelijk voor dat afscheid. Het zijn voor mij zes betekenisvolle jaren geweest. Ik hoop dat ze ook betekenisvol waren voor Weert en zijn inwoners. Ga ik af op de vele, vele reacties, dan meen ik daar positief over te mogen zijn. Je doet het uiteindelijk voor de mensen. Je bent dienend aan de lokale publieke zaak.

Ik eindig op dezelfde plek waar ik zes jaar geleden begon, in ons mooie en huiselijke Munttheater, een parel in de stad, veel besproken in de gemeenteraad. Ik heb mijn installatietoespraak van zes jaar geleden er weer eens bij gepakt en deze is nog opvallend actueel, op de benoemingswijze van de burgemeester na. Ging ik er toen nog van uit dat ik de laatste Kroonbenoemde burgemeester van Weert zou zijn, gelukkig is dat niet het geval. De rechtstreeks gekozen burgemeester ligt waar die thuishoort, namelijk, met dank aan de Eerste Kamer, in de Haagse papierversnipperaar. Ik heb overigens niet de illusie dat die versnipperaar het eindstation zal blijven.

Geachte leden van de raad. Ik ga u vanavond niet allerlei vergezichten schetsen, wat mijn opvattingen zijn over de (toekomstige) ontwikkelingen in Weert en zijn positie in de regio, die zijn u wel bekend. Ik heb steeds geprobeerd, bijvoorbeeld met korte toespraakjes in de laatste raadsvergadering voor het zomer- en kerstreces en tijdens de nieuwjaarsrecepties, thema's aan de orde te stellen waarvan ik vond dat die relevant waren voor ons werk in het publieke domein. U kunt ze allemaal nalezen.

Waar ik nu nog even bij wililstaan, is de vertrouwensbarometer van Nederlanders in beroepen. Elseviers Weekblad van 11 december jl. heeft daar een interessant artikel aan gewijd. Politici komen er niet best van af: slechts 12% van de Nederlanders spreekt het vertrouwen in ze uit. Vergelijk dat eens met brandweerlieden (93%), piloten (91%), artsen (89%), politiemensen (65%), rechters (56%) en journalisten (34%). U staat er dus niet goed op. Er is een grote kloof tussen wie u bent en wat u doet en hoe u en uw werk worden ervaren door de gemiddelde burger. Als wij ook buiten de verkiezingsuitslagenavond menen dat "de kiezer altijd gelijk heeft", dan moet dit signaal zeer serieus worden genomen. Hoed u voor kortetermijndenken, houd focus op de strategische hoofdlijnen en leg steeds uit wat u doet en waarom u tot een bepaald besluit bent gekomen. Het gaat om de gouden C van communicatie.

De overheid is geen surrogaat voor onbehagen in relaties tussen burgers onderling. Daar waar mensen echt niets meer met elkaar willen, helpt ook een spreekuur bij burgemeester of wethouder niet. Dan moet de overheid noodzakelijkerwijs loslaten en is zij daartoe dan ook vol gelegitimeerd. Wij verzoenen niet wat niet te verzoenen valt!

Dames en heren van de raad. Het was een genoegen om uw vergadering, “uw feestje”, te mogen voorzitten. U doet belangrijk werk, u bent het hoogste besluitvormende orgaan. Houd onverkort vast aan succesvolle samenwerkingsverbanden als de Hoge Dunk en de Vlaamse gemeenten. En bouw China uit! Toeval of niet, een paar dagen geleden heeft Hangzhou geschreven ons dit jaar graag te willen bezoeken. Ik hoop dat het gemeentebestuur met uw steun een mooi programma samenstelt. Een hint: vergeet de burgemeesters van Maasgouw en Roosendaal niet! Overigens is Roosendaal, samen met andere West-Brabantse gemeenten, verzusterd met Yangzhou, een soortgelijke stad een paar honderd kilometer verderop.

De aanstaande bezuinigingen dwingen u tot het maken van keuzes en deze uit te leggen aan de Weerter bevolking. Bezuinig nooit op contacten met uw inwoners. Aan hen ontleent u immers uw politieke bestaansrecht. Schrap ook nooit de raadsuitjes. Een sterke raad begint bij een onderling verbonden raad. En dat is in het belang van de gemeenschap die u vertegenwoordigt.

Wanneer je na de verkiezingen een nieuwe raadsperiode van vier jaar ingaat, hoop je dat iedereen de eindstreep haalt, wethouders en raadsleden. Wanneer mensen je ontvallen, snijdt je dat door de ziel. Verschrikkelijk was het definitieve afscheid van Theo Halfers, Marco Lempens en Truus Aendekerk, die nog maar net een punt achter haar raads carrière had gezet. Ook denk ik aan het plotselinge overlijden van Mieke, de echtgenote van ons raadslid Henk van de Loo. Maar na het verdriet veren wij op en sluiten collegiaal de opvolgende raadsleden in onze armen. Wij zijn dan weer met ons negen-en-twintigen en gaan, ja inderdaad: “over tot de orde van de dag”.

Beste collegeleden. U werkt hard en bent zeer toegewijd aan Weert en zijn inwoners. U bent fijne collega's geweest. Samen waren we een goed team, een gedreven stadsbestuur. Maar niet iedereen ziet dat, of wil dat zien. Deel uw ambities nog meer met de stad en vier uw successen uitbundig. Creëer zo veel mogelijk pers- of communicatiemomenten. Heus waar, ze liggen dagelijks voor het oprapen.

Geachte partners in veiligheid. Naast anderen denk ik in het bijzonder aan onze voortreffelijke boa's, Arrondissementsparket Roermond, politie, brandweer en de KMS. Overigens een tussenberichtje voor de boa's: uw handboeien komen er aan hoor! Dank u wel, alle partners, dat u samen met de gemeente de schouders heeft willen zetten onder een veiliger en leefbaarder Weert. Zonder u hadden we niet het niveau bereikt waar we nu staan. Maar het is nooit goed genoeg. Veiligheid is geen rustig bezit. Je moet er elke dag voor knokken en van tijd tot tijd tegenslagen incasseren. Maar we blijven volhardend en laten ons niet afbrengen van de gezamenlijk gestelde doelen.

Beste Weertenaren, lieve Weertenaren. Het was een voorrecht om uw burgemeester te mogen zijn, burgemeester bovendien van mijn geboortestad, met haar weliswaar niet historisch verbonden, maar wel een heel bijzondere band. Wees trots op uw gemeente; uw stad en uw mooie dorpen Stramproy, Tungalroy, Swartbroek, Altweeterheide en Laar. Wij hebben geen Rita Verdonk nodig om het trots-gevoel te kennen. We hebben het, alleen...: straal het ook uit, draag het uit! Met Koninginnedag krijgt u een unieke kans. Pak dat bijzondere moment, zodat ik vanuit Roosendaal met trots naar de televisie-uitzending kan kijken. Want trots ben en blijf ik op u, nijver volkje aan de Zuid-Willemsvaart.

Hora est, het is tijd. Tijd, mijnheer de fungerend voorzitter, om de hamer ter hand te nemen als teken dat de raadsvergadering kan worden gesloten.

Weert, ik dank u wel.

(Applaus)

De voorzitter: Dank u wel voor deze gloedvolle woorden. Ik trek me aan wat u op het laatst zei. We gaan zo gauw mogelijk naar de foyer, opdat u de heer en mevrouw Niederer letterlijk of figuurlijk aan de borst kunt drukken.

3. Sluiting.

De voorzitter sluit te 20.08 uur de vergadering met een woord van bezinning.

De griffier,

De voorzitter.